DOMSTOLENS DOM (trejde afdeling)
24. oktober 1985 *

I sag 239/84

angående en anmodning, som College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Haag, i medfør af EKSF-traktatens artikel 41 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Gerlach & Co. BV, Internationale Expeditie, Bergh,

mod

økonomiministeren, Haag,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens meddelelse af 29. december 1981 (EFT L 372, s. 1),

har

DOMSTOLEN (trejde afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og C. Kakouris,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

efter at der er afgivet indlæg af:

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent J. Temple Lang og Frederik Grondman, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 26. september 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Nederlandsk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved kendelse af 18. september 1984, indgået til Domstolen den 29. september 1985, har College van Beroep voor het Bedrijfsleven (herefter benævnt College van Beroep) i medfør af EKSF-traktatens artikel 41 forelagt Domstolen en række præjudicielle spørgsmål vedrørende Kommissionens meddelelser om basispriserne i ECU for visse jern- og stålprodukter og de tilsvarende omregningskurser i medlemsstaternes valutaer.

2 Den 16. og 17. juni 1982 indgav selskabet Gerlach, sagsøgeren i hovedsagen, fire toldangivelser med henblik på import til Nederlandene af fire partier elektrolytisk forzinkede stålplader med oprindelse i Den tyske demokratiske Republik. Toldmyndigheden i Bergh, som handlede på vegne af Nederlandenes økonomiminister, sagsøgte i hovedsagen, opkrævede antidumpingtold fastsat på grundlag af Kommissionens meddelelse af 29. december 1981 om ændring af basispriserne for visse jern- og stålprodukter (EFT L 372, s. 1).

3 Gerlach, som mente, at omregningen til nederlandske gylden af de af Kommissionen fastsatte basispriser i ECU ikke burde være sket på grundlag af kursen, som gjaldt den 1. januar 1982, jfr. ovennævnte meddelelse af 29. december 1981, men på grundlag af den af Kommissionen dagligt offentliggjorte ECU-kurs, som gjaldt på indførselstidspunktet, indbragte en række klager for Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Lobith. Da klagerne blev afvist, indbragte Gerlach afgørelserne for Tariefcommissie, som videresendte stævningerne til College van Beroep.

4 Det fremgår af sagen, at sagsøgte i hovedsagen dels påberåbte sig Kommissionens telexmeddelelse af 24. november 1982, hvori den meddelte sagsøgte, at ovennævnte meddelelse af 29. december 1981 fandt anvendelse, dels artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2779/78 af 23. november 1978 om anvendelse af den

europæiske regningsenhed (ERE) i retsakter på toldområdet (EFT L 333, s. 5), som bestemmer:

»En gang om året fastsættes den i national valuta udtrykte modværdi af ERE til fastlæggelse af varernes tarifering eller af den pågældende told med henblik på anvendelse af den fælles toldtarif, herunder... antidumpingafgifter.... De kurser, der skal anvendes, er dem, der er gældende den første arbejdsdag i oktober, med virkning fra 1. januar det følgende år.«

5 For at afgøre denne tvist har College van Beroep forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Finder Rådets forordning (EØF) nr. 2779/78 af 23. november 1978 anvendelse på produkter som de i denne kendelse omhandlede, og som omfattes af EKSF-traktaten?

2) Hvis det under 1. anførte spørgsmål må besvares benægtende, har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber da på anden måde ifølge fællesskabsretten kompetence til med bindende retsvirkning at fastsætte omregningskurserne for medlemsstaternes valutaer i forhold til ECU i form af en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende?*

3) Hvis det under 2. anførte spørgsmål må besvares bekræftende, er et system, hvorefter de nævnte omregningskurser kun fastsættes én eller enkelte gange om året, da i overensstemmelse med fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin?«

6 Det skal her bemærkes, at Domstolen i dommen af 21. marts 1985 (Celestri mod Ministero delle finanze, 172/84, Sml. 1985, s. 966) fastslog, at — som i øvrigt anerkendt af Kommisionen under skriftvekslingen — de for de omhandlede produkter gældende antidumpingafgifter beregnes på tidspunktet for indførslen og ikke på grundlag af Kommissionens ovennævnte meddelelse af 29. december 1981 men på grundlag af Kommissionens meddelelse af 30. december 1978 (EFT L 372, s. 2), som fandt anvendelse i medfør af artikel 1, stk. 1, i Kommissionens henstilling nr. 3140/78/EKSF af 29. december 1978 (EFT L 372, s. 1), som gjaldt, indtil Kommissionens ændringshenstilling nr. 874/83/EKSF af 12. april 1983 (EFT L 96, s. 10) trådte i kraft. For så vidt angår dette punkt, henvises den nationale ret til ovennævnte dom.

7 Under den mundtlige forhandling har Kommissionen udledt af ovennævnte dom, at anvendelsen af henstilling nr. 3140/78 på den foreliggende sag kan indebære, at sagsøgeren i hovedsagen ikke skulle betale antidumpingtold. I så fald er de af den nationale ret forelagte spørgsmål ifølge Kommissionen genstandsløse.

8 Det bemærkes her, at Domstolen ifølge EKSF-traktatens artikel 41, som hviler på en klar kompetencefordeling mellem de nationale retter og Domstolen, hverken har mulighed for at tage stilling til de faktiske omstændigheder i hovedsagen eller til at udtale sig om hensigtsmæssigheden af en anmodning om præjudiciel afgørelse. Det tilkommer udelukkende Domstolen at gennemgå de relevante bestemmelser i fællesskabsretten og give den nationale ret et anvendeligt svar.

Første spørgsmål

9 EØF-traktatens artikel 232, stk. 1, bestemmer:

»Denne traktats bestemmelser ændrer ikke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig ikke Medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, beføjelserne for dette Fællesskabs institutioner og reglerne i den nævnte Traktat om, hvorledes fællesmarkedet for kul og stål skal fungere.«

Det fremgår heraf, at uanset EØF-traktaten gælder reglerne i EKSF-traktaten og de til gennemførelse heraf udstedte bestemmelser fortsat, for så vidt angår fællesmarkedet for kul og stål.

10 For så vidt angår netop antidumpingreglerne, har fællesskabslovgiveren, jfr. EØF-traktatens artikel 232, stk. 1, i 7. betragtning til henstilling nr. 77/329/EKSF af 15. april 1977 (EFT L 114, s. 6) og i 27. betragtning til henstilling nr. 3018/79/EKSF af 21. december 1979 (EFT L 339, s. 15) understreget, at EØF's antidumpingregler ikke gælder for produkter, som er omfattet af EKSF-traktaten, for hvilke der gælder særlige regler.

11 Følgelig skal det første spørgsmål besvares således, at Rådets ovennævnte forordning (EØF) nr. 2779/78 af 23. november 1978 ikke finder anvendelse på produkter, som er omfattet af EKSF-traktaten.

Andet spørgsmål

12 Ifølge EKSF-traktatens artikel 74 er Kommissionen bemyndiget til at rette henstillinger til regeringerne, hvis det konstateres, »at der af lande, som ikke er medlemmer af Fællesskabet, eller af virksomheder, der ligger i sådanne lande, anvendes dumping...«. Ifølge traktatens artikel 86 forpligter medlemsstaterne sig til at træffe alle egnede foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af Kommissionens henstillinger. Kommissionen er således beføjet til at udstede bindende henstillinger for at hindre tredjelande i at anvende dumpingmetoder.

13 Yderligere bestemmer artiklerne 19 og 21 i ovennævnte grundhenstilling nr. 77/329, at antidumpingtolden indføres ved henstilling fra Kommissionen og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de bestemmelser, der er fastsat ved dens indførelse.

14 Det bemærkes endeligt, at det udtrykkeligt bestemmes i artikel 1 i ovennævnte henstilling nr. 3140/78/EKSF, at den antidumpingtold, som gælder for de af hovedsagen omfattede produkter, beregnes på grundlag af produkternes effektive priser som offentliggjort af Kommissionen i meddelelse af 30. december 1978. Meddelelsen omfatter de effektive priser udtrykt i ECU samt omregningskursen for ECU i medlemsstaternes valutaer. Disse bestemmelser bør betragtes som en integrerende del af henstilling nr. 3140/78/EKSF, jfr. den udtrykkelige henvisning i henstillingens artikel 1, stk. 1.

15 Følgelig skal det andet spørgsmål besvares således, at Kommissionen dels ifølge EKSF-traktatens artikel 74, dels ifølge ovennævnte henstilling nr. 77/329/EKSF havde kompetence til at udstede ovennævnte henstilling nr. 3140/78/EKSF af 29. december 1978; Kommissionens meddelelse af 30. december 1978 bør betragtes som en integrerende del af denne henstilling.

Tredje spørgsmål

16 Ved beslutning nr. 3289/75/EKSF af 18. december 1975 om fastlæggelse og omregning af den regningsenhed, som skal anvendes i beslutninger, henstillinger, udtalelser og meddelelser på de områder, der omfattes af traktaten om oprettelse

af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (EFT L 327, s. 4), som ændret ved beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349, s. 27), bestemte Kommissionen, at værdien af ECU'en fastsættes på grundlag af dagskurserne på valutamarkederne, og at omregningskurserne til de forskellige nationale valutaer offentliggøres dagligt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

17 Det er korrekt, at Kommissionen ved at udstede ovennævnte henstilling nr. 3140/78 og deri — som i øvrigt allerede sket ved udstedelsen af henstilling nr. 1535/78 af 21. juni 1978 (EFT L 183, s. 1) — lægge basispriserne i ECU og omregningskurserne offentliggjort på en bestemt dato til grund for beregningen af antidumpingtolden fraveg dette system på de særlige områder, som var omfattet af henstillingerne.

18 Det bemærkes, at ovennævnte grundhenstilling nr. 27/329/EKSF, med senere ændringer, der dannede hjemmel for ovennævnte særlige henstillinger, ikke indeholder nogen bestemmelse, som direkte udelukker en sådan beregningsmetode. Det fremgår blot af artikel 21 i grundhenstilling nr. 77/329, at de bestemmelser, der skal lægges til grund ved beregningen af antidumpingtolden, fastsættes ved toldens indførelse.

19 Det bemærkes imidlertid, at hvis, som hævdet af Kommissionen, hensynet til retssikkerheden og til risikoen for en omlægning i samhandelen kan begrunde en tilpasning af ECU'ens kurs, der kun sker periodevis, må den fastsatte antidumpingtold, jfr. artikel 19, stk. 3, i ovennævnte henstilling nr. 77/329, ikke være højere end den ved importen konstaterede dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, når en lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

20 Det trejde spørgsmål skal derfor besvares således, at en langvarig opretholdelse af bindende omregningskurser ved beregning af antidumpingtold for produkter, som er omfattet af EKSF-traktaten, ikke som sådan kan anses for at være i strid med fællesskabsretten, medmindre det godtgøres, at det ved beregningen fremkomne resultat er i strid med Kommissionens ovennævnte henstilling nr. 77/329/EKSF af 15. april 1977, navnlig artikel 19, stk. 3.

Sagens omkostninger

21 De udgifter, der er afholdt af Kommmissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af College van Beroep ved kendelse af 18. november 1984, for ret:

1) **Rådets forordning (EØF) nr. 2779/78 af 23. november 1978 (EFT L 333, s. 5) finder ikke anvendelse på produkter, som er omfattet af EKSF-traktaten.**

2) **Kommissionen havde dels ifølge EKSF-traktatens artikel 74, dels ifølge henstilling nr. 77/329/EKSF af 15. april 1977 (EFT L 114, s. 6) kompetence til at udstede henstilling nr. 3140/78/EKSF af 29. december 1978 (EFT L 372, s. 1); Kommissionens meddelelse af 30. december 1978 bør betragtes som en integrerende del af denne henstilling.**

3) **En langvarig opretholdelse af retligt bindende omregningskurser ved beregning af antidumpingtold for produkter, som er omfattet af EKSF-traktaten, kan ikke som sådan anses for at være i strid med fællesskabsretten, medmindre det godtgøres, at det ved beregningen fremkomne resultat er i strid med Kommissionens ovennævnte henstilling nr. 77/329/EKSF af 15. april 1977, navnlig artikel 19, stk. 3.**

Everling Galmot Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. oktober 1985.

P. Heim
Justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling